

MADRIDSKÁ DOHODA O MEZINÁRODNÍM ZÁPISU TOVÁRNÍCH NEBO OBCHODNÍCH ZNÁMEK

ze dne 14. dubna 1891, revidovaná v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Nice dne 15. června 1957 a ve Stockholmu dne 14. července 1967, a změněná v roce 1979

(vyhl. č. 65/1975 Sb., ve znění vyhl. č. 78/1985 Sb.)

Článek 1

1. Země, na které se vztahuje tato Dohoda, tvoří Zvláštní unii pro mezinárodní zápis známek.

2. Příslušníci každé smluvní země si budou moci ve všech ostatních smluvních zemích této Dohody zajistit ochranu svých známek pro výrobky nebo služby zapsaných v zemi původu tím způsobem, že tyto známky přihlásí u Mezinárodního úřadu duševního vlastnictví (dále označovaného jako "Mezinárodní úřad"), o kterém pojednává Úmluva zřizující Světovou organizaci duševního vlastnictví (dále označovaná jako "Organizace"), prostřednictvím úřadu uvedené země původu.

3. Za zemi původu se bude pokládat ta země Zvláštní unie, ve které má přihlašovatel skutečný a opravdový průmyslový nebo obchodní závod; nemá-li takový závod v některé zemi Zvláštní unie, tedy ta země Zvláštní unie, kde má své bydliště; nemá-li bydliště v zemi Zvláštní unie, tedy ta země, kam patří podle své státní příslušnosti, je-li příslušníkem některé země Zvláštní unie.

Článek 2

Příslušníkům smluvních zemí jsou na roveň postaveni příslušníci zemí nepřistoupiвших k této Dohodě, kteří na území Zvláštní unie, vytvořené touto Dohodou, vyhovují podmínkám stanoveným v čl. 3 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.

Článek 3

1. Každá žádost o mezinárodní zápis musí být předložena na formuláři předepsaném v prováděcím řádu. Úřad země původu známky potvrdí, že se údaje, které jsou obsaženy v této žádosti, shodují s údaji národního rejstříku, a uvede data a čísla přihlášky a zápisu známky v zemi původu, jakož i datum žádosti o mezinárodní zápis.

2. Přihlašovatel musí uvést výrobky nebo služby, pro které se ochrana známky požaduje, jakož i pokud možno odpovídající třídu nebo třídy podle třídění zavedeného Nicskou dohodou o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely registrace známek. Jestliže přihlašovatel neuvede tento údaj, zatřídí Mezinárodní úřad výrobky nebo zboží do odpovídajících tříd tohoto třídění. Třídění, které uvedl přihlašovatel, bude podrobeno kontrole, kterou provede Mezinárodní úřad ve spolupráci s národním úřadem. V případě neshody mezi národním úřadem a Mezinárodním úřadem bude rozhodující názor Mezinárodního úřadu.

3. Jestliže přihlašovatel požaduje barvu jako rozlišovací znak své známky, je povinen:

1. výslovně to prohlásit a uvést ve své přihlášce poznámku udávající požadovanou barvu nebo sestavu barev;

2. ke své žádosti připojit barevné otisky dotyčné známky, které Mezinárodní úřad přiloží ke svým oznámením. Počet těchto otisků bude stanoven prováděcím řádem.

4. Mezinárodní úřad zapíše ihned známky přihlášené podle článku prvního. Zápis bude označen datem žádosti o mezinárodní zápis v zemi původu, pokud jí Mezinárodní úřad obdrží do dvou měsíců, počítaje od tohoto data. Jestliže žádost nedorazí v této lhůtě, Mezinárodní úřad ji zapíše s datem, kdy mu došla. Mezinárodní úřad oznámí tento zápis neprodleně zúčastněným úřadům. Zapsané známky budou zveřejňovány v periodickém věstníku vydávaném Mezinárodním úřadem, a to podle údajů obsažených v žádosti o zápis. Pokud se týče známek, které obsahují obrazový prvek nebo zvláštní písmo, určí prováděcí řád, zda přihlašovatel má dodat štoček.

5. Aby zapsané známky byly ve smluvních zemích uvedeny v obecnou známost, obdrží každý úřad od Mezinárodního úřadu určitý počet výtisků uvedené publikace zdarma a určitý počet za sníženou cenu úměrně k počtu jednotek, jak o nich pojednává článek 16, 4 a), Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví za podmínek stanovených prováděcím řádem. Toto uveřejnění se bude pokládat ve všech smluvních zemích za úplně postačující a žádné jiné se nesmí od přihlašovatele požadovat.

Článek 3bis

1. Každá smluvní země může kdykoliv oznámit písemně generálnímu řediteli Organizace (dále označovaný jako "generální ředitel"), že se ochrana vyplývající z mezinárodního zápisu bude vztahovat na jeho zemi jen tehdy, jestliže o to přihlašovatel výslovně požádá.

2. Toto oznámení nabude účinnosti až po šesti měsících ode dne, kdy je generální ředitel oznámí ostatním smluvním zemím.

Článek 3ter

1. Žádost o rozšíření ochrany vyplývající z mezinárodního zápisu na zemi, která použila možnosti dané čl. 3 bis, musí být zvlášť vyznačena v žádosti, o které jedná čl. 3 odst. 1.

2. Žádost o územní rozšíření, podaná po předložení žádosti o mezinárodní zápis, musí být předložena prostřednictvím úřadu země původu na formuláři, který je předepsán prováděcím řádem. Mezinárodní úřad žádost ihned zapíše a neprodleně ji oznámí příslušnému úřadu nebo příslušným úřadům. Uveřejní ji v periodickém věstníku vydávaném Mezinárodním úřadem. Toto územní rozšíření nabude účinnosti dnem zápisu do mezinárodního rejstříku; pozbude účinnosti zánikem mezinárodního zápisu známky, na niž se vztahuje.

Článek 4

1. Od té doby, kdy se u Mezinárodního úřadu takto uskutečnil zápis podle ustanovení čl. 3 a 3 ter, bude známka v každé zúčastněné smluvní zemi právě tak chráněna, jako kdyby tam byla přímo přihlášena. Zatřídění výrobků nebo služeb, které je stanoveno v čl. 3, neváže smluvní země v posuzování rozsahu ochrany známky.

2. Každá známka, která byla mezinárodně zapsána, bude požívat prioritního práva stanoveného čl. 4 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, aniž je nutné splnit formality uvedené pod písmenem D. tohoto článku.

Článek 4bis

1. Když některá známka přihlášená již v jedné nebo více smluvních zemích byla později zapsána Mezinárodním úřadem pro téhož majitele nebo pro jeho právního nástupce, bude mezinárodní zápis pokládán za zápis nastupující na místo dřívějších národních zápisů bez újmy na právech nabytých těmito zápisy.

2. Národní úřad je povinen na požádání poznamenat ve svých rejstřících mezinárodní zápis.

Článek 5

1. V zemích, jejichž zákony je k tomu zmocňují, mohou úřady, kterým Mezinárodní úřad oznámil zápis některé známky nebo žádost o rozšíření ochrany uplatněné ve smyslu čl. 3 ter, prohlásit, že této známce nemůže být na jejich území poskytnuta ochrana. Takové odmítnutí bude však možno učinit jen za těch podmínek, které by podle Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví platily pro známku přihlášenou k národnímu zápisu. Ochrana nelze však ani jen částečně odepřít pouze z toho důvodu, že národní zákonodárství povoluje zápis pouze pro omezený počet tříd nebo pro omezený počet výrobků nebo služeb.

2. Úřady, které budou chtít použít tohoto oprávnění, musí svá odmítnutí s uvedením všech důvodů oznámit Mezinárodnímu úřadu, a to ve lhůtě stanovené jejich národním zákonem, nejpozději však před uplynutím jednoho roku, počítáno od mezinárodního zápisu známky nebo žádosti o rozšíření ochrany předložené ve smyslu čl. 3 ter.

3. Mezinárodní úřad zašle neprodleně úřadu země původu a majiteli známky nebo jeho zástupci, byl-li Mezinárodnímu úřadu oznámen řečeným úřadem, jedno vyhotovení odmítavého prohlášení, které mu bylo takto oznámeno. Účastník bude mít tytéž odvolací prostředky, jako kdyby byl známku přihlásil sám přímo v zemi, ve které se ochrana odmítá.

4. Důvody odmítnutí známky musí Mezinárodní úřad oznámit účastníkům, kteří o to požádají.

5. Úřady, které ve shora uvedené lhůtě nejdéle jednoho roku neoznámí Mezinárodnímu úřadu žádné zatímní nebo konečné rozhodnutí o odmítnutí zápisu nebo rozšíření ochrany, pozbudou v záležitosti dotyčné známky oprávnění obsaženého v odstavci 1 tohoto článku.

6. Příslušné úřady nemohou rozhodnout o zrušení mezinárodní známky, aniž majiteli známky poskytnou možnost, aby svá práva včas uplatnil. Zrušení známky se oznamuje Mezinárodnímu úřadu.

Článek 5bis

Doklady o právu používat některých znaků známky jako jsou znaky, štíty, portréty, vyznamenání, tituly, obchodní nebo osobní jména jiná, než je jméno přihlašovatele, nebo jiné obdobné nápisy, které by úřady smluvních zemí mohly vyžadovat, budou osvobozeny od každého jiného ověření nebo potvrzení, než je ověření nebo potvrzení úřadem země původu.

Článek 5ter

1. Každému, kdo o to požádá, vydá Mezinárodní úřad za poplatek určený prováděcím řádem opis údajů zapsaných v rejstříku o určité známce.

2. Mezinárodní úřad může za úplatu provádět také průzkum na starší práva v mezinárodních známkách.

3. Výpisy z mezinárodního rejstříku vyžádané za účelem předložení v některé smluvní zemi jsou osvobozeny od jakéhokoli ověřování.

Článek 6

1. Zápis známky u Mezinárodního úřadu se uskutečňuje na dobu 20 let s možností obnovy za podmínek stanovených v čl. 7.

2. Po uplynutí lhůty pěti let od data mezinárodního zápisu se stane tento zápis nezávislým na národní známce dříve zapsané v zemi původu s výhradou dále uvedených ustanovení.

3. Ochrana vyplývající z mezinárodního zápisu, ať byl nebo nebyl převeden, nemůže být uplatňována zcela nebo zčásti, jestliže národní známka dříve zapsaná v zemi původu podle čl. 1 přestala v době pěti let od data mezinárodního zápisu požívat v této zemi zcela nebo zčásti zákonné ochrany. Tak tomu bude rovněž v případě, kdy tato zákonná ochrana zanikla později následkem žaloby podané před uplynutím lhůty pěti let.

4. V případě dobrovolného nebo úředního výmazu požádá úřad země původu Mezinárodní úřad o výmaz známky a Mezinárodní úřad tento úkon provede. V případě soudní žaloby zašle výše uvedený úřad Mezinárodnímu úřadu z moci úřední nebo na žádost žadatele opis žalobního spisu nebo opis jiného dokladu opravňujícího k zahájení sporu, jakož i konečný rozsudek; Mezinárodní úřad tuto skutečnost zaznamená v mezinárodním rejstříku.

Článek 7

1. Zápis smí být obnoven pokaždé na období 20 let, počítané ode dne skončení předchozího období, pouhou úhradou základního poplatku a popřípadě dodatkových a doplňkových poplatků stanovených v čl. 8, odst. 2.

2. Obnova nesmí obsahovat žádnou změnu proti poslednímu stavu předešlého zápisu.

3. První obnova uskutečněná podle ustanovení Nicského znění z 15. června 1957 nebo tohoto znění musí obsahovat údaj o třídách mezinárodního třídění, jichž se zápis týká.

4. Šest měsíců před uplynutím ochranné doby připomene Mezinárodní úřad majiteli známky a jeho zástupci úředním sdělením přesné datum, kdy tato lhůta uplyne.

5. Za příplatek stanovený prováděcím řádem bude pro obnovu mezinárodního zápisu poskytnuta šestiměsíční poshovorovací lhůta.

Článek 8

1. Úřad země původu může stanovit podle svého uvážení a vybrat ve svůj prospěch národní poplatek, který požaduje od majitele známky, o jejíž mezinárodní zápis nebo obnovu se žádá.

2. Zápis známky u Mezinárodního úřadu podléhá předchozí úhradě mezinárodního poplatku, který se bude skládat:

- a) z poplatku základního;
- b) z poplatku dodatkového za každou další třídu mezinárodního třídění přesahující tři třídy, do nichž jsou zařazeny výrobky nebo služby, na něž se známka vztahuje;
- c) z poplatku doplňkového za každou žádost o rozšíření ochrany podle článku 3 ter.

3. Dodatkový poplatek uvedený v odst. 2 písm. b) bude však možno uhradit ve lhůtě stanovené prováděcím řádem, jestliže Mezinárodní úřad stanovil počet tříd výrobků nebo služeb anebo jestliže proti němu vznesl námitky a aniž se to dotklo data zápisu, jestliže by do uplynutí této lhůty nebyl dodatkový poplatek zaplacen nebo seznam výrobků nebo služeb nebyl přihlašovatelem omezen v příslušné míře, bude se mít za to, že se od žádosti o mezinárodní zápis upustilo.

4. Roční výtěžek různých příjmů mezinárodního zápisu s výjimkou příjmů uvedených pod písm. b) a c), odst. 2. rozdělí Mezinárodní úřad stejným dílem mezi členské země tohoto znění, po odečtení výloh a nákladů nezbytných k provedení uvedeného znění. Pokud některá země v okamžiku vstupu tohoto znění v platnost je ještě neratifikovala nebo k němu nepřistoupila, bude mít až do data účinnosti své ratifikace nebo přistoupení nárok na rozdělení přebytků příjmů vypočteného na podkladě dřívějšího znění, které se na ni vztahuje.

5. Částky vzniklé z dodatkových poplatků uvedených v odstavci 2, písm. b) budou po uplynutí každého roku rozděleny mezi členské země tohoto znění nebo Nicského znění z 15. června 1957 v poměru k počtu známek, pro které se v každé z těchto zemí během uplynulého roku uplatnila ochrana, přičemž tento počet bude u zemí, které provádějí předchozí průzkum, určen koeficientem, který stanoví prováděcí řád. Pokud některá země v okamžiku vstupu tohoto znění v platnost je ještě neratifikovala nebo k němu nepřistoupila, bude mít až do data účinnosti své ratifikace nebo přistoupení nárok na rozdělení částek vypočtených podle Nicského znění.

6. Částky vzniklé z doplňkových poplatků uvedených v odstavci 2 písmeno c) budou rozděleny podle pravidel uvedených v odstavci 5 mezi země, které použily možnosti zmíněné v článku 3 bis. Pokud některá země v okamžiku vstupu tohoto znění v platnost je ještě neratifikovala nebo k němu nepřistoupila, bude mít až do data účinnosti své ratifikace nebo přistoupení nárok na rozdělení částek vypočtených podle Nicského znění.

Článek 8bis

Majitel mezinárodně zapsané známky se může kdykoliv zříci ochrany v jedné nebo více smluvních zemích

prohlášením, které předá úřadu své země, aby je sdělil Mezinárodnímu úřadu, který je oznámí zemím, jichž se toto vzdání se ochrany týká. Vzdání se ochrany nepodléhá žádnému poplatku.

Článek 9

1. Úřad země majitele známky oznámí Mezinárodnímu úřadu rovněž zrušení, výmazy, vzdání se ochrany, převody a jiné změny provedené u zápisu známky v národním rejstříku, pokud se tyto změny dotýkají též mezinárodního zápisu.

2. Mezinárodní úřad запиše tyto změny do mezinárodního rejstříku, oznámí je také úřadům smluvních zemí a uveřejní ve svém věstníku.

3. Stejným způsobem se bude postupovat, když majitel mezinárodně zapsané známky požádá o omezení seznamu výrobků nebo služeb, na něž se tento zápis vztahuje.

4. Tyto úkony mohou podléhat poplatku, který bude určen prováděcím řádem.

5. Dodatečného připojení nového výrobku nebo služby do seznamu se může dosáhnout jen novou přihláškou podle ustanovení čl. 3.

6. Nahrazení výrobku nebo služby jiným výrobkem nebo službou se posuzuje shodně jako připojení.

Článek 9bis

1. Jestliže se známka zapsaná v mezinárodním rejstříku převede na osobu usedlou v některé jiné smluvní zemi, než je země majitele mezinárodně zapsané známky, oznámí převod úřad této země Mezinárodnímu úřadu. Mezinárodní úřad převod запиše, oznámí ostatním úřadům a uveřejní ve svém věstníku. Byl-li převod uskutečněn před uplynutím pěti let od mezinárodního zápisu, Mezinárodní úřad požádá o souhlas úřad země nového majitele a uveřejní pokud možno datum a číslo zápisu známky v zemi nového majitele.

2. Převod známky zapsané v mezinárodním rejstříku, který je ve prospěch osoby, jež není oprávněna přihlásit mezinárodní známku, nebude zapsán.

3. Jestliže některý převod nemohl být zapsán do mezinárodního rejstříku buď následkem odepření souhlasu země nového majitele, nebo proto, že zněl na osobu, která není oprávněna žádat o mezinárodní zápis, bude mít úřad země dřívějšího majitele právo požádat Mezinárodní úřad, aby známku vymazal ze svého rejstříku.

Článek 9ter

1. Je-li Mezinárodnímu úřadu oznámeno postoupení mezinárodní známky jenom pro část zapsaných výrobků nebo služeb, запиše je Mezinárodní úřad do svého rejstříku. Každá ze smluvních zemí má možnost neuznat platnost tohoto postoupení, jestliže výrobky nebo služby pojaté do takto postoupené části jsou obdobné výrobkům nebo službám, pro něž známka zůstává zapsána ve prospěch postupujícího.

2. Mezinárodní úřad запиše rovněž postoupení mezinárodní známky jen pro jednu nebo několik smluvních zemí.

3. Dojde-li v předchozích případech ke změně země majitele, musí příslušný úřad nového majitele udělit sou-

hlas předepsaný článkem 9 bis, jestliže mezinárodní známka byla převedena před uplynutím pětiletého období, počítaného od mezinárodního zápisu.

4. Ustanovení předchozích odstavců platí s výhradou ustanovení článku 6 quater Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.

Článek 9quater

1. Dohodne-li se několik zemí Zvláštní unie na sjednocení svých národních zákonů v oblasti známek, budou moci oznámit generálnímu řediteli: a) že společný úřad nahradí jejich národní úřady a b) že celek jejich příslušných území je nutno pokládat za jedinou zemi pro úplné nebo částečné použití ustanovení předcházejících tomuto článku.

2. Toto oznámení nabude účinnosti teprve za šest měsíců po dni, kdy je generální ředitel sdělí ostatním smluvním zemím.

Článek 10

1. a) Zvláštní unie má Shromáždění skládající se ze zemí, které ratifikovaly toto znění nebo k němu přistoupily.

b) Vláda každé země je zastoupena jedním delegátem, který může mít své zástupce, poradce a experty.

c) Výdaje každé delegace hradí vláda, která tuto delegaci ustanovila, s výjimkou cestovního a diet pro jednoho delegáta z každé členské země, které hradí Zvláštní unie.

2. a) Shromáždění:

- i) projednává všechny otázky, týkající se chodu a dalšího rozvoje Zvláštní unie a plnění této Dohody;
- ii) dává pokyny Mezinárodnímu úřadu pro přípravu revizních konferencí, přičemž přihlíží k podmínkám členských zemí Zvláštní unie, které neratifikovaly toto znění nebo k němu nepřistoupily;
- iii) mění prováděcí řád a stanoví výši poplatků uvedených v článku 8, 2) a jiných dávek týkajících se mezinárodního zápisu;
- iv) přezkoumává a schvaluje zprávy a činnost generálního ředitele týkající se Zvláštní unie a dává mu všechny užitečné pokyny v otázkách kompetence Zvláštní unie;
- v) stanoví program, schvaluje dvouletý rozpočet Zvláštní unie a schvaluje její závěrečné účty;
- vi) zřizuje výbory znalců a pracovní skupiny, které považuje za užitečné pro uskutečnění cílů Zvláštní unie;
- viii) rozhoduje, které země, jež nejsou členy Zvláštní unie, a které mezivládní a mezinárodní nevládní organizace mohou se zúčastnit jeho zasedání jako pozorovatelé;
- ix) schvaluje změny článků 10 až 13;
- x) činí další vhodná opatření zaměřená na dosažení cílů Zvláštní unie;
- xi) plní všechny ostatní úkoly, které mu ukládá tato Dohoda.

2. b) V otázkách, které zajímají rovněž jiné unie spravované Organizací, přihlíží Shromáždění k doporučení Koordinačního výboru Organizace.

3. a) Každá členská země Shromáždění má jeden hlas.

b) Polovina členských zemí Shromáždění tvoří kvorum.

c) Bez ohledu na ustanovení písmena b), je-li na zasedání počet zastoupených zemí nižší než polovina, ale činí-li alespoň jednu třetinu členských zemí Shromáždění, může Shromáždění činit rozhodnutí; avšak takováto rozhodnutí Shromáždění s výjimkou rozhodnutí o jednacím řádu se stanou vykonatelnými teprve po splnění podmínek dále uvedených. Mezinárodní úřad oznámí uvedená rozhodnutí členským zemím Shromáždění, které nebyly zastoupeny, a vyzve je, aby písemně ve lhůtě tří měsíců počítané od data tohoto sdělení vyjádřily svůj hlas nebo abstenci. Jestliže po uplynutí této lhůty je počet států, které takto vyjádřily svůj hlas nebo abstenci, roven nejméně počtu zemí chybějících k dosažení kvora na zasedání, stanou se tato rozhodnutí vykonatelnými za předpokladu, že je dosaženo současně požadované většiny.

d) S výhradou ustanovení článku 13, 2) přijímá Shromáždění svá rozhodnutí dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů.

e) Abstence se nepočítá jako hlas.

f) Delegát může zastupovat pouze jednu zemi a může hlasovat pouze jménem této země.

g) Členské země Zvláštní unie, které nejsou členy Shromáždění, se mohou zúčastnit jeho schůze jako pozorovatelé.

4. a) Shromáždění se schází jednou za dva roky na řádné zasedání na svolání generálním ředitelem a kromě mimořádných případů ve stejné době a na stejném místě jako Valné shromáždění Organizace.

b) Shromáždění se schází na mimořádné zasedání na svolání rozeslané generálním ředitelem na žádost jedné čtvrtiny členských zemí Shromáždění.

c) Generální ředitel připraví pořad jednání každého zasedání.

5. Shromáždění schvaluje svůj jednací řád.

Článek 11

1. a) Úkoly spojené s mezinárodním zápisem, jakož i ostatní administrativní úkoly připadající Zvláštní unii plní Mezinárodní úřad.

b) Mezinárodní úřad zejména připravuje schůze a plní úkoly sekretariátu Shromáždění a výboru znalců a pracovních skupin, které může Shromáždění zřídit.

c) Generální ředitel je nejvyšším úředníkem Zvláštní unie a zastupuje ji.

2. Generální ředitel a každý člen personálu jím určený se účastní bez hlasovacího práva všech zasedání Shromáždění a výboru znalců a pracovních skupin které může Shromáždění zřídit. Generální ředitel nebo člen personálu jím určený je z úřední povinnosti tajemníkem těchto orgánů.

3. a) Mezinárodní úřad připravuje podle pokynů Shromáždění revizní konference o jiných ustanoveních Dohody než jsou články 10 až 13.

b) Mezinárodní úřad se může radit o přípravě revizních konferencí s mezivládními organizacemi a s mezinárodními nevládními organizacemi.

c) Generální ředitel a osoby jím určené se zúčastní bez hlasovacího práva jednání na těchto konferencích.

4. Mezinárodní úřad plní všechny další úkoly, které jsou mu uloženy.

Článek 12

1. a) Zvláštní unie má svůj rozpočet.

b) Rozpočet Zvláštní unie obsahuje vlastní příjmy a výdaje Zvláštní unie, její příspěvek do rozpočtu společných výdajů unii a případně částku danou k dispozici rozpočtu konference Organizace.

c) Za výdaje společné uniím se považují výdaje, které se nepřipisují výlučně Zvláštní unii, nýbrž též jedné nebo více dalším uniím spravovaným Organizací. Podíl unie na těchto společných výdajích je úměrný zájmu, který na nich Zvláštní unie má.

2. Rozpočet Zvláštní unie se sestavuje s přihlédnutím k požadavkům koordinace s rozpočty ostatních unií spravovaných Organizací.

3. Rozpočet Zvláštní unie je financován z těchto zdrojů:

- i) z poplatků a dávek za mezinárodní zápis a z dávek a z částek za jiné služby poskytované Mezinárodním úřadem z titulu Zvláštní unie;
- ii) z výtěžku prodeje publikací Mezinárodního úřadu týkající se Zvláštní unie a z poplatků za tyto publikace;
- iii) z darů, odkazů a subvencí;
- iv) z nájemného, úroků a dalších různých příjmů.

4. a) Výše poplatků uvedených v článku 8, 2) a jiných dávek za mezinárodní zápis je určena Shromážděním na návrh generálního ředitele.

b) Částka je určena tak, aby příjmy Zvláštní unie z poplatků, kromě dodatkových a doplňkových poplatků uvedených v článku 8, 2), b) a c) z dávek a jiných zdrojů umožnily alespoň úhradu výdajů, které má Mezinárodní úřad v souvislosti se Zvláštní unií.

c) V případě, kdy rozpočet nebude schválen před začátkem nového finančního období, bude převeden rozpočet z minulého roku, a to způsobem stanoveným finančním řádem.

5. S výhradou ustanovení odstavce 4), a) je výše dávek a částek za ostatní služby poskytované Mezinárodním úřadem z titulu Zvláštní unie určena generálním ředitelem, který o tom podá zprávu Shromáždění.

6. a) Zvláštní unie má provozovací kapitálový fond, který se vytvoří jednorázovou platbou poskytnutou každou zemí Zvláštní unie. Stane-li se fond nedostačným, rozhodne Shromáždění o jeho zvýšení.

b) Výše počáteční platby každé země do uvedeného fondu nebo její účasti na jeho zvýšení je úměrná příspěvku této země jako člena Pařížské unie na ochranu

průmyslového vlastnictví do rozpočtu této unie platného v roce, během kterého je fond vytvořen nebo učiněno rozhodnutí o jeho zvýšení.

c) Výši a způsob platby určí Shromáždění na návrh generálního ředitele poté, co vyslechlo názor Kordinačního výboru Organizace.

d) Pokud Shromáždění dovolí použít rezervního fondu Zvláštní unie jako provozovacího kapitálového fondu, Shromáždění může zrušit použití ustanovení písmen a), b) a c).

7. a) Smlouva o sídle Organizace uzavřená se zemí, na jejímž území má Organizace své sídlo, stanoví, že tato země poskytuje zálohy v případech, kdy je provozovací kapitálový fond nedostačující. Výše těchto záloh a podmínky, za nichž se poskytují, jsou v každém jednotlivém případě předmětem samostatných dohod mezi takovou zemí a Organizací.

b) Země uvedená v písmenu a) a Organizace mají každá právo vypovědět závazek poskytovat zálohy, a to formou písemného oznámení. Vypověď se stane účinnou tři roky po uplynutí roku, ve kterém byla oznámena.

8. Revize účtů se zajišťuje způsobem stanoveným finančním řádem jednou nebo více zeměmi Zvláštní unie nebo externími revizory, které s jejich souhlasem ustanoví Shromáždění.

Článek 13

1. Návrhy na změny článků 10, 11, 12 a tohoto článku mohou být předloženy každou členskou zemí Shromáždění nebo generálním ředitelem. Tyto návrhy oznamuje generální ředitel členským zemím Shromáždění alespoň šest měsíců před jejich projednáním ve Shromáždění.

2. Změny článků uvedených v odstavci 1) schvaluje Shromáždění. Jejich schválení vyžaduje tříčtvrtinové většiny odevzdaných hlasů; avšak jakékoliv změny článku 10 a tohoto odstavce vyžadují čtyři pětiny odevzdaných hlasů.

3. Změny článků uvedených v odstavci 1) vstoupí v platnost měsíc po tom, co generální ředitel obdrží písemná oznámení o jejich přijetí, učiněná v souladu s příslušnými ústavními pravidly, a to od tří čtvrtin zemí, které byly členy Shromáždění v době, kdy změna byla schválena. Změny uvedených článků takto přijaté váží všechny země, které jsou členy Shromáždění v době, kdy změna vstoupí v platnost, nebo které se stanou jeho členy později.

Článek 14

1. Každá země Zvláštní unie, která podepsala toto znění, může je ratifikovat a nepodepsala-li je, může k němu přistoupit.

2. a) Každá země, která není členskou zemí, Zvláštní unie, která však je členem Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, může přistoupit k tomuto znění a stát se tak členem Zvláštní unie.

b) Jakmile bude Mezinárodní úřad zpraven o tom, že takováto země přistoupila k tomuto znění, zašle úřadu této země podle článku 3 souhrnné oznámení známek, které k tomuto okamžiku požívají mezinárodní ochrany.

c) Toto oznámení zajišťuje známám, jež jsou v něm uvedeny, výhody předchozích ustanovení na území dané země a od tohoto oznámení počíná běžet jedno-
roční lhůta, ve které může zúčastněný úřad učinit prohlá-
šení podle článku 5.

d) Avšak každá takováto země při přístupu k to-
muto znění může prohlásit, že s výjimkou mezinárod-
ních známek, které již dříve byly v této zemi předmětem
shodného a ještě platného národního zápisu a které se na
žádost účastníků ihned uznávají, bude použití tohoto zně-
ní omezeno na známky, které budou zapsány počínaje
dnem, kdy tento přístup nabude účinnosti.

e) Toto prohlášení zproští Mezinárodní úřad po-
vinnosti zaslat shora uvedené souhrnné oznámení. Ome-
zí se jen na oznámení těch známek, o nichž mu dojde
žádost předložená k uplatnění výjimky podle písmena d)
s nezbytnými zpřesněními, ve lhůtě 1 roku od přístupu
nové země.

f) Mezinárodní úřad nezašle souhrnné oznáme-
ní těm zemím, které při přístupu k tomuto znění prohlásí,
že používají oprávnění uvedeného v článku 3 bis. Tyto
země mohou kromě toho současně prohlásit, že použití
tohoto znění se omezuje na známky zapsané ode dne,
kdy přístup těchto zemí nabude účinnosti; toto omezení
se však nebude týkat mezinárodních známek, které byly
v těchto zemích již dříve předmětem shodného národní-
ho zápisu a které mohou být podkladem žádosti o rozší-
ření ochrany předložených a oznámených podle článku
3 ter a 8, 2), c).

g) Zápisy známek, které byly předmětem někte-
rého oznámení podle tohoto odstavce, se budou poklá-
dat za zápisy nastupující na místo zápisů uskutečněných
přímo v nové smluvní zemi před datem účinnosti jejího
přístupu.

3. Ratifikační listiny a listiny o přístupu se ukládají
u generálního ředitele.

4. a) Pro prvních pět zemí, které uloží své listiny
o ratifikaci nebo o přístupu, vstoupí toto znění v platnost
tři měsíce po uložení páté takové listiny.

b) Pro každou ostatní zemi vstoupí toto znění
v platnost tři měsíce po dni, kdy generální ředitel oznámí
její ratifikaci nebo přístup, leč by v ratifikační listině nebo
v listině o přístupu bylo uvedeno pozdější datum. V tomto
případě vstoupí toto znění v platnost pro tuto zemi k datu
tam uvedeném.

5. Ratifikace nebo přístup znamená automaticky při-
jetí všech ustanovení a přiznání všech výhod upravených
v tomto znění.

6. Po tom, kdy toto znění vstoupí v platnost, může
země přistoupit k Nicskému znění z 15. června 1957
pouze společně s ratifikací tohoto znění nebo přistoupe-
ním k tomuto znění. Přistoupení ke zněním, která před-
cházejí Nicskému znění, není dovoleno ani společně s
ratifikací tohoto znění nebo přistoupením
k němu.

7. Ustanovení článku 24 Pařížské úmluvy na ochra-
nu průmyslového vlastnictví platí pro tuto Dohodu.

Článek 15

1. Tato Dohoda zůstane v platnosti po neomezenou
dobu.

2. Každá země může toto znění vypovědět oznáme-
ním zasláným generálnímu řediteli. Tato výpověď zna-
mená také výpověď všech dřívějších znění a týká se pouze
země, která ji podala, přičemž Dohoda zůstává, pokud
jde o ostatní země Zvláštní unie, platná a vykonatelná.

3. Výpověď nabývá účinnosti jeden rok po dni, kdy
o tom generální ředitel obdržel oznámení.

4. Právo výpovědi obsažené v tomto článku nemůže
žádná země vykonat, dokud neuplyne pět let ode dne,
kdy se stala členem Zvláštní unie.

5. Mezinárodní známky, které byly zapsány přede
dnem, k němuž nabývá výpověď účinnosti, a které neby-
ly odmítnuty během roku podle článku 5, budou požívat
po celou dobu mezinárodní ochrany nadále stejné ochra-
ny, jako kdyby byly přímo přihlášeny v této zemi.

Článek 16

1. a) Toto znění nahradí ve všech vztazích mezi
členskými zeměmi Zvláštní unie, jejichž jménem bylo
ratifikováno nebo jež k němu přistoupily, ode dne, kdy
vůči nim nabývá účinnosti, Madridskou dohodu z roku
1891 ve zněních předcházejících tomuto znění.

b) Avšak každá země Zvláštní unie, která ratifi-
kovala toto znění nebo která k němu přistoupila, zůstává
ve vztazích mezi zeměmi, které neratifikovaly toto zně-
ní, ani k němu nepřistoupily, vázána dřívějšími texty, které
předtím nevypověděla podle článku 12, 4) Niceského zně-
ní ze dne 15. června 1957.

2. Země, které dosud nebyly členskými zeměmi
Zvláštní unie, které se však stanou stranami tohoto zně-
ní, použijí je pro mezinárodní zápisy uskutečněné u Me-
zinárodního úřadu prostřednictvím národního úřadu kaž-
dé země Zvláštní unie, která není stranou tohoto znění,
za předpokladu, že tyto zápisy vyhoví, pokud jde o tyto
uvedené země, podmínkám předepsaným tímto zněním.
U mezinárodních zápisů uskutečněných u Mezinárodní-
ho úřadu prostřednictvím národních úřadů země, které
dosud nebyly členskými zeměmi Zvláštní unie, které se
však stanou stranami tohoto znění, připustí, aby shora
uvedená země požadovala splnění podmínek předepsa-
ných posledním zněním, jehož je stranou.

Článek 17

1. a) Toto znění je podepsáno v jediném vyhoto-
vení ve francouzském jazyce a uloženo u švédské vlády.

b) Generální ředitel vyhotoví po poradě se za-
interesovanými vládami oficiální texty v dalších jazycích,
které může určit Shromáždění.

2. Toto znění zůstává otevřené k podpisu ve Stock-
holmu do dne 13. ledna 1968.

3. Generální ředitel předá dvě kopie podepsaného
textu tohoto znění, ověřené švédskou vládou, vládám
všech zemí Zvláštní unie a na žádost vládě kterékoliv
jiné země.

4. Generální ředitel dá zaregistrovat toto znění u se-
kretariátu Organizace spojených národů.

5. Generální ředitel oznamuje vládám všech zemí
Zvláštní unie podpisy, uložení ratifikačních listin nebo
listin o přístupu a prohlášení obsažená v takových listi-
nách, vstupy ustanovení tohoto znění v platnost, ozná-

mení o výpovědi a oznámení učiněná podle článku 3 bis, 9 quater, 13, 14, 7) a 15, 2).

Článek 18

1. Do doby, než se první generální ředitel ujme svého úřadu, má se za to, že odkazy v tomto znění na Mezinárodní úřad Organizace nebo na generálního ředitele jsou odkazy na úřad Unie zřízený Pařížskou úmluvou na ochranu průmyslového vlastnictví nebo jeho ředitele.

2. Země Zvláštní unie, které neratifikovaly toto znění nebo k němu nepřistoupily, mohou po dobu pěti let ode dne, kdy vstoupí v platnost Úmluva zřizující Organizaci,

vykonávat, pokud si toho budou přát, práva přiznaná podle článků 10 až 13 tohoto znění, jako kdyby byly těmito ustanoveními vázány. Země, která chce vykonávat tato práva, předloží za tím účelem generálnímu řediteli písemné oznámení, které se stane účinným dnem přijetí. Tyto země se považují za členy Shromáždění až do uplynutí uvedené lhůty.

Na důkaz toho níže podepsaní, majíce k tomu řádné plné moci, podepsali toto znění Dohody.

Dáno ve Stockholmu dne 14. července 1967.